

muligt her at faa en lignende Ordning, hvorved den uftadelige, lidet alkoholholdige Vin kom ind under andre Toldsatfer end den stærke? Seg kan ikke gætte, hvorfor man ikke skulde kunne gøre det samme her. Den anden store Forskel, som jeg hentydede til, mellem dette Forslag og det tidligere, er altsaa den, at der ikke her angives nogen Anvendelse for den forventede forøgede Indtægt af 5 Mill. Kr., som skulde udfomme, naar Forslaget blev ophøjet til Lov. Saaledes var Forholdet ikke forrige Gang. Af det Overstud paa 4,800,000 Kr., som det forrige Lovforslag udviste, skulde de 4,700,000 komme Kommunerne til gode, idet 400,000 Kr. skulde anvendes til Afløsning af Delinkventudgifterne, saaledes at disse bleve overtagne af Statskassen, og 4,300,000 Kr. skulde uddeles til Kommunerne i Forhold til disses Folketal. Seg udtalte mig i Vinteren 1894 i den Debat, som fandt Sted om hint Lovforslag, for en Anvendelse paa en anden Maade. Seg var altsaa ikke enig i det Forslag, som blev stillet fra den daværende Finansminister med Hensyn til Anvendelsen af Overstudet fra en saadan forøget Beskatning — jeg skal om lidt komme til, hvad det var, jeg ønskede, man skulde bruge et saadant betydeligt Overstud til — men deri var jeg enig med den forrige Finansminister og den daværende Regering, at Staten ikke burde bruges til Kompensation for andre Finanstoldobjekter. Nu derimod, da der ikke foreligger noget Forslag fra Regeringen om, hvorledes denne forøgede Indtægt skal anvendes, er der altsaa dog en Mulighed til Stede for, at disse 5 Mill. Kr. kunde for en større eller mindre Del eller for det hele Beløbs Vedkommende blive anvendt til at kompensere andre Skattelettelser paa det Lovforslag, hvis Behandling vi nylig have forladt. Seg vil da sige, at jeg for mit Vedkommende er meget lidet stemt for at benytte en Brændevinsstat til dermed at kompensere Toldsatfer eller i det hele taget andre Byrder. For det første kan jeg ikke, uagtet jeg principielt er en Tilhænger af en forøget Brændevinsbeskatning, som jeg om lidt skal komme til at tale om, finde mig til Rette med, at en saadan Artikel som denne, der bruges hele Landet over, som hører i den Grad med til det daglige Forbrug, at den er bleven en almindelig Husholdningsartikel og mange Steder for Tiden maas betegnes som en Nødvendighedsartikel, skal belastes efter en saadan Maalestof, som Tilfældet vil blive, naar man paalægger en saa høj Stat. Seg drikker selv ikke indenlandsk Brændevin, og det er min Følelse imod at være med til at paalægge en Stat, der griber saa langt

ned og rammer ikke, saaledes som den forrige Minister ønskede det, det umaadeholdne Forbrug alene, men alt Forbrug af Spirituosa. Vi ramme i Virkeligheden ikke blot den, der fylder sig, men ogsaa den, der drikker 1—2 Snapse om Dagen, saaledes som hans Fader har gjort, saaledes som hans Bedstefader har gjort, og som han selv har lært at gøre det og er vant til, saaledes at det er blevet et Nødvendighedsmiddel og Nødvendighedsartikel for ham. Det er mig imod at gøre dette, og derfor ønsker jeg ikke at faa denne Stat benyttet som Udbjævnings for Skattelettelser paa andre Omraader, om hvilke man ikke kan sige, at de gribe nedad i den Grad, som denne Stat i Virkeligheden maa stiges at gøre. For det andet er jeg imod, at man kompenserer med en Brændevinsstat, fordi de Tal, man i saa Fald opererer med, slet ikke lade sig beregne. Vrede Medlemmer ville have set, hvorledes der er beregnet en Nedgang i Forbruget til det halve; man kunde dog lige saa godt beregne Nedgangen til en Tredjedel, et Tal, som jeg anser for at kunne komme det sandsynlige noget nærmere end Halvdelen. Hvis imidlertid Forbruget forblev det samme, vilde der komme 13 Millioner Kr. mere; falder Forbruget med det halve, kun 5 Millioner Kr. mere end nu. Hvorledes vi med en saa uberegnelig Merindtægt skulde kompensere saaledes, at Statskassen ikke enten derved fik for meget eller for lidt, er mig ikke klart. Det, som vi skulde afløse, kende vi ganske nøje, men hvad der kommer ind ved denne Stat, vide vi ikke, og jeg synes, det er meget betænkeligt at regne med en saadan stor ubekendt Størrelse, naar man skal afløse bekendte Talstørrelser. Endelig finder jeg det ikke heldigt, og deri er jeg enig i de Betragtninger, der ere fremsatte paa en noget afvigende Maade af den ærede sidste Taler, at basere Indtægtsfiden paa et Statsbudget saa væsentlig paa Befolkningens Forbrug af Alkoholrikke. Tænke vi os Toldreformen gennemført med den foreslaaede Vinstat, fremdeles denne Lov om Brændevinsstat vedtagen og fremdeles, at Skattens Forhøjelse træder i Kraft, som det synes forudsat at skulle ske i det Toldlovsforslag, vi nylig forlode, og tænke vi os endelig Muligheden af et uforandret Forbrug, vil Staten faa en Indtægt paa 24 Millioner Kr. aarlig, fordelte paa de 3 Poster, hvor den før kun havde 8, nemlig 2 Millioner Kr. af Vin, 16,300,000 Kr. af Brændevin og 5,700,000 Kr. af Ol, medens den nu har ca. 1 Million Kr. af Vin, ca. 3 Millioner Kr. af Brændevin og ca. 4 Millioner Kr. af Ol. Seg mener ikke, at